DONAȚIA ICANTONOVICI BÎRLAD

Anul al 53-lea—Nr. 6

15 August 1943

Fondator:
G. V. MUNTEANU

Redacția și Administrația
la Tipografia N. P. PEIU
BARLAD
Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

VOCEA TUTOVEI

Foaie de propășire și educație națională
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . 250 lei
Pe 6 luni . . . . . 150 „
Autorități și instituții . 500 „
Abonamente de sprijin: benevol
Anunciuri și reclame, după învoială

Inscris în registrul publicațiilor la Trib Tutova, Nr. 1/1941

Ce ne așteaptă

Globul pământesc e amenințat de pustiire.

Pretutindeni unde mașinile tehnice datorite omului au înlesnit mijloacele de traiu, suprafața cultivabilă a pământului, ogoarele fertile, s'au transformat în deșerturi.

Istoria ne este martoră.

Deșertul Gobi, din centrul Asiei, cu nisipurile lui aproape de nepătruns, a fost, pe vremea lui Gingis Han, acum 700 de ani, o câmpie întinsă, verde și roditoare.

Arabia acum 3000 de ani, era numită „Arabia fericită". Astăzi numai legendele mai vorbesc de avuțiile ei agricole și palatele ruinate îngropate în nisipurile pustiului sunt mărturie cât de bogat a fost odinioară pustiul de azi.

Mesopotamia, grădina lumii vechi, iar după mulți chiar raiul pe pământ, nu mai este azi de cât un pustiu.

Dealungul coastei de Nord a Africei, unde se afla pe vremuri grânarul Mediteranei, nu se mai găsește astăzi de cât nisip și pustiu.

Cel mai mare pustiu al globului —Sahara— înaintează spre sud cu un Km. pe fiecare an, înghițind, în drumul lui, locuri și ogoare, râuri și păduri, încât nimic nu-i poate rezista.

Omul de azi prin mijloacele ce i le pune la îndămână tehnica își pregătește singur peirea.

Deși la noi pământul roditor este încă destul de întins ca să nu ne temem de cele două mari primejdii, pe cari le simt agricultorii de pretutindeni: eroziunea și degradarea solului. Totuși modul barbar cum s'au distrus pădurile—„codrul frate cu românul"—ne procură în fiecare an temeri. cari, pe omul prevăzător îl pun pe gândnri.

Lipsa ploilor tocmai în anotimpul când ar trebui să cadă mai din belșug, în regiunea de stepă—regiunea în care lipsesc pădurile—este cel mai eloquent strigăt de alarmă pentru viitorul copiilor noștri.

Omul tăind pădurile a răpit pământului rezervoarele sale naturale de umezeală, a suprimat sentinelele puse de natură să-l păzească de vânturi și de furtuni, de torente și de vuituri năprasnice de apă.

Pădurea prin modul ei de viețuire aduce ploaie, iar ploaia aduce rodnicie.

An de an tot mai multe ogoare apar părăsite, devenind aride, nemai putând fi cultivate.

Dacă omul nu se va gândi încă cât mai este vreme luând măsuri ca întinderea pământului neproductiv să fie stăvilită, generațiile viitoare sunt amenințate a nu avea pâine.

Cel puțin de azi înainte să apărăm pământul roditor de invazia celui neroditor, împădurind toate terenurile degradate.

Să ne socotim de zece ori înainte de a ne hotărî să tăiem un copac, iar dacă l-am tăiat să plantăm doi în locul lui. Căci pentru stăvilirea pustiului, știința nu cunoaște altă armă de cât pădurea.

Este drept că știința lucrează pe capete ca să producă agricultură fără ogor.

Când însă miliardele de oameni vor aștepta să li se distribuie alimentele cu linguriița din laboratoarele științei, atunci de abia va fi sfârșitul lumii.

Așa în ziua de azi, când omul ajunge să fie hrănit cu linguriița din sticluța farmaciei, atunci sosește pentru el și începutul sfârșitului.

Const. Th. Moroșanu

UNDE-I?

Eram în 1906. Protipendada țării și mai ales așa zisa „lume bună" din București, își schimonosise limba într'atât, încât în Capitală era o rușine să se vorbească așa cum grăiau părinții noștri.

Mai rău ca pe vremea Fanariotilor, lumea noastră își chinuia limba în gură, silindu-se să pronunțe cât mai cu ifos vorbele franțuzești.

Atunci a apărut EL. Parcă-l văd! Inalt, cu barba-i neagră pe care vântul i-o împrăștia pe umeri, cu ochii mari sfredelitori și cu glas de tunet.

Noi, tineretul de atunci al țărei, sub vraja îndemnului și în frunte cu EL, am mers năvalnici și hotărâți, oprind o reprezentație a Teatrului Național ce urma să fie jucată de boerimea românească, dar în limbă străină. Atunci s'a început „pe teren" lupta care a dus la izbânda graiului nostru românesc împotriva străinismului.

Iată-ne în anul 1907 cel sângeros.

O echipă de tineri stăteau de pază, zi și noapte, la poarta casei LUI din București, căci unii politiciani din acea vreme îi pusese capul la preț, sub falș motiv că EL urzise răscoala.

In una din zilele acele de groaznice frământări, a venit între noi la poartă și ne-a sfătuit să plecăm pe la casele noastre, pentruca nu cumva să ni se întâmple ceva rău. I-am răspuns așa cum ne spunea inima: „Ori câți dintre noi vor fi uciși, dacă d-ta scapi cu viață, vom muri fericiți". Atunci a picurat din ochii LUI lacrimă sfântă pe obrazul meu!

Apoi în 1917. El scria cu litere de foc epopeia neamului, iar gazeta lui, noi o împrăștiam ostașilor în retragere, bejenarilor plecați din fața puhoiului vrăjmaș și cetățenilor târgului.

El ținea facla aprinsă a celui mai curat patriotism, strigându-ne nouă—ucenicilor Lui — „veniți de luați lumină". Și noi fiecare după puterile noastre, duceam lumină din lumina minții Lui, flacără din înflăcăratul LUI suflet și împrăștiam fără istov cuvântul LUI dătător de încredere și răscolitor de frumoase sentimente, pentru țara aflată la grea răspântie.

Astăzi!. Astăzi copiii vitejilor din 1918, luptă crâncen, mai abitir de cât pe vremea lui Ștefan cel neînfrânt, contra puhoiului ce uitând de Dumnezeu, s'a pus în slujba satanei, căutând să sfarme sfânta dreptate a neamului nostru.

Și doar se varsă mult sânge și încă din cel mai bun ce se află pe fața pământului: Sânge din neamul Mușatinilor și Basarabilor.

Se cutremură văzduhul de huruitul lighioaelor aducătoare de moarte și groază.

Se sfarmă încheieturile pământului sub roțile nătimalelor de oțel împroșcătoare de fier topit, limbi de foc, jale și pustiu.

Dar flăcăii țărei noastre stau de veghe! Și-au înțepenit călcâele voinicește acolo, la marginea pământului românesc din spre răsărit și cu sufletul botezat în cristelnița [illegible] neamului, zăgăzuesc drăceștile alcătuiri, în care suflet nu sălășluește.

Și azi, ca și acum un sfert de veac, vrăjmașii bat la ușa sufletelor slabe — prin Radio — căutând să împrăștie, în dosul frontului de luptă, neîncredere și descurajare.

— — — — — — — — —

Pe marginea șanțului din preajma Ploeștilor, acolo unde a fost găsit trupul LUI ciuruit de gloanțe nelegiuite, a căzut mai dăună-zi o bombă vrăjmașă. A răscolit pământul, l-a căutat pe EL până'n adâncuri și ne aflându-l s'a sfărâmat mânioasă, împrăștiind spre răsărit dar mai ales spre apus, țărna ce înghițise sângele Lui sfânt.

Până și dușmanii — cari l-au prețuit și cinstit mai mult ca unii dintre ai Lui—vor să-l scoată, ca să lumineze bezna în care popoarele stau încleștate.

Și ce n'ar putea EL face azi, pentru întreaga omenire!

Dar.... unde-i Nicolae Iorga? Unde-i?!

Iancu Mihailescu

Răspuns

Lui Ion Ghenciu

Și câte lumi de taină și de dor
Mi-ai răscolit cu scrisul tău, copile,
Că stau de-atunci, și nopți întregi și zile,
S'ascult, din vremi adânci, chemarea lor.

Cu Gliga, Frunză, Ene-al lui Vasile,
Mă văd în crâng, la Uliu, la isvor,
Svârlind prin ulmi cămașa de fuior
Să fiu mai liber... să n'am griji umile...

Pe casa Mandei, berzele și-acum
Pocnesc din pliscuri să oprească'n drum
Pe alți copii, călți de vânt și soare;

Și alte paseri cântă'n asfințit,
În codrul care-atâta ne-a iubit,
Și eu rămân în urmă... și mă doare.

G. Tutoveanu

Războiul libertății

Războiul ce însângerează astăzi omenirea, dela un capăt la altul, este înainte de toate războiul libertății. Ne-au spus-o și ne-o spun mereu, deși nu cu aceiași sinceritate, însăși beligeranții: că ei pentru libertatea popoarelor luptă. Ceia ce înseamnă că războiul actual are ca mobil nu numai economicul, sau mai bine zis nu atât economicul, cum se crede, cât libertatea, acest mare bun, fără de care viața se depărtează complect de adevăratele ei rosturi.

Cu toate acestea, o nedumerire există încă. Și nu fără temeiu. Nu știi ce să mai crezi în fața nestabilității omului în ceia ce privește libertatea lui! Pare a se juca cu ea. Aci umblă nebun după ea, aci o depărtează dela el, ca pe un lucru ce nu-i mai procură nici o plăcere. Un mic istoric al libertății n'ar strica. Este oarecum necesar. Și ca să fim mai bine lămuriți și convinși în același timp de temeinicia lui, e bine să ascultăm ce ne spune una din cele mai luminate minți ale intelectualității noastre, d-l Eugen Herovanu, în neprețuita d-sale carte „Confidențe". Iată „istoria libertății în câteva cuvinte" făcută de d-sa: „In stare de natură omul era liber. Un genu rău l-a îndemnat să organizeze sclavia, să imagineze tirania, să onoreze intoleranța. Apoi s'a ridicat în contra acestor lucruri și cu sângele său a cucerit libertatea: o libertate nouă, diferită de cea dintâi, firește. Azi pare a se fi săturat din nou de ea (cum se satură copiii de jucăriile pe care le-au dorit prea mult) și să silește din răsputeri s'o distrugă... Dacă e adevărat că istoria se repetă, jocul acesta amuzant și crud nu se poate opri aci".

Și iată că în adevăr „jocul acesta amuzant și crud", de ieri și de azi, nu s'a putut opri aci. Omul vrea să-și redobândească din nou libertatea, pentruca mâine să se bucure din nou ca un copil de ea. Și tot cu sânge, sânge mult, valuri de sânge trebuie s'o cucerească. Și chiar cu prețul distrugerii a tot ce munca omenească de secole și milenii a zidit. Intre libertate și opresiune, omenirea preferă din nou pe cea dintâi. Cu toate că aceste două forme de viețuire, așa de opuse una alteia, au totuși un punct comun: că amândouă fac pe oameni să fie egali unii cu alții. Cu singura deosebire că una este egalitatea sub opresiune și alta este egalitatea sub libertate.

Pentru acest din urmă ideal de viață, luptăm și noi, Românii, astăzi. Vrem viață liberă pentru frații subjugați încă!

Contribuția sângelui românesc pentru marea cauză a libertății este și trebuie să fie apreciată de oricine, dușmani și prieteni, la justa ei valoare. Prețul răscumpărărei libertății noastre poate fi oricât de mare, dar nici într'un caz zădarnic plătit! Când binefacerile libertății vor fi simțite din nou de toată suflarea românească, abia atunci se va da adevărata valoare: și a sângelui vărsat și a libertății dobândite!

I. C. Antonovici

Tăcerea ta salvează mii de vieți.

Cămara sufletului

TRĂIREA IN DUMNEZEU

Prea încrezută în sine, omenirea — ca altădată Lucifer — a declarat răsboiu cerului. Tehnica şi ştiinţa au dus-o în eroare, făcând-o să preţuiască mai mult valorile efemere ale vieţii materiale, decât cele spirituale. Sedusă să creadă că raţiunea e suficientă pentru a birui viaţa, i s'a închinat şi închinându-i-se, a crezut că a aflat mijlocul cel mai eficace pentru deslegarea tuturor problemelor.

S'a înşelat amarnic, însă! Raţiunea, în loc să-i fie de folos—neştiind să se folosească de ea — i-a luat vederea, prăvălind-o pe făgaşul anormalităţii şi regresului. Sub ochii noştri vedem cum echilibru întregii fiinţi umane se clatină gata să se prăbuşească.

In faţa acestor realităţi să ne coborîm în cămările tainice ale sufletelor noastre şi să ne întrebăm ce avem de făcut? *Spre ce zări apucăm?*

Răspuns la aceste întrebări vom scoate din însăşi sensul actualelor aspecte.

Trista experienţă a celor ce au căutat să-şi ducă viaţa în afară de influenţele divine, ne-au arătat că vieţuire în acest fel, rămâne doar o rătăcire, cum rătăcire a rămas felul de viaţă creiat de raţiunea întunecată a *bezbojnicilor* dela Răsărit.

Adevărata viaţă nu este alta decât acea scăldată de ploaia de raze ale *„Duhului Sfânt"*, care în mod neînţeles de mintea noastră uneşte omenescul din noi cu lumina şi iubirea dumnezeiască. Uneşte naturalul cu supranaturalul, finitul cu infinitul, relativul cu absolutul, dând în felul acesta, caracter îndumnezeit vieţii.

Asimilându-se naturii divine, natura umană înţelege lucrurile altfel. Le înţelege prin prisma purităţii divine.

Transfigurată, ea însăşi, de elementul căreia s'a asimilat, natura umană, la rândul ei, va transfigura, aureola şi lumina, viaţa în dimensiunile căreia trăeşti, ridicând-o pe culmile însorite ale desăvârşirii.

Transfigurările produse de Sfinţii Bisericii noastre, ne sunt cele mai autentice modele de schimbări înfăptuite de natura lor umană, scăldată în ploaia de har a naturii divine. Istoria ne arată că Mântuitorul Hristos şi după Înălţarea Sa la Cer Sfinţii Apostoli şi toţi Sfinţii în general, au schimbat, în bine, faţa lumii.

Aşa că, numai trăirea în Dumnezeu rămâne supremul obiectiv, spre cari trebue să tindă orice suflet.

Vieţuirea în Dumnezeu rămâne cea mai sublimă şi mai măreaţă concepţie de viaţă. Noul răsărit după cari alergăm, numai dela acest fel de viaţă îl putem aştepta.

Pr. N. Nedelcu
Pueşti-Tutova

HUNGARICA

II

In momentul când manifestul partidului naţional creştin ne dă garanţia d-lui Rosenberg că nimeni nu poate atinge hotarele noastre, se constată apropierea germano-ungară.

Anume visite ne înştiinţaseră de ce era să se întâmple. Acuma vin declaraţii care confirmă schimbarea de direcţie a Germaniei.

De fapt, supărarea germană, de scurtă durată, era în legătură cu politica tentaculară de care vorbia acum douăzeci de ani istoricul Lamprecht şi care e un punct principal de program al regimului Hitler. Formula e aceasta: **Germania e oriunde se găseşte un German.**

Ungurii au făcut neghiobia de a se lega de capul câtorva Nemţi dela dânşii. Prigoniri, procese, condamnări. Tot vechea fabrică de produs Unguri din orice material uman.

Jigniţi, Germanii s'au declarat atirevisionişti. Gesturi de prietenie s'au schiţat faţă de noi. Şi oamenii noştri s'au silit să le creadă.

Dar Ungurii au schimbat foaia. Anunţă cea mai largă libertate naţională. Şi sfidează: să se compare cu aceia pe care o dau vecinii lor!

Iar Berlinul se declară mulţumit. **De ce nu s'ar lărgi graniţele Ungariei pentruca elementul german să aibă pretutindeni acelaşi tratament?**

4 August 1937

N. Iorga

PORTRET

Profesoarei mele
D-ra Marieta L. Creangă

Firavă şi discretă ca o floare
Ivită din zăpadă peste noapte,
Ascunde 'n ochii verzi tăcute şoapte
Cu-adâncă limpezime de izvoare.

Şi 'n sufletul curat ca o petală
Atinsă doar de roua dimineţii,
Păstreaz' aprins'a'nţelepciunea vieţii
Cu sacră abnegare de vestală.

Cei care-au cunoscut-o, i se 'nchină
Că au simţit printr'insa absolutul
Şi au zărit a binelui lumină.

De i-a format, precum olarul lutul,
Priveşte împăcată şi senină
Şi iscodeşte iarăşi începutul...

Iulia Frumuzache

Vapor cu destin necunoscut...

Vapor cu destin necunoscut,
Infruntă valurile,
Luptă cu mările,
Străbate oceanele,
Biruie furtunile,
Vapor cu destin necunoscut...

Vapor cu destin necunoscut...
Spintecă depărtările,
Aleargă spre infinit,
Culege parfumul chiparoşilor,
Pluteşte în văpaia lunei,
Răsari la orizont cu soarele,
Vapor cu destin necunoscut...

Vapor cu destin necunoscut...
Potoleşte dorurile,
Intăreşte iluziile,
Poartă norocul,
Omoară melancolia,
Luminează visurile,
Vapor cu destin necunoscut...

Marieta L. Creangă

O solie dulce din Bârlad

Ne vine din Bârladul acelei vechi tradiţii culturale în care s'au găsit si se găsesc nenumăraţi jertfitori pentru idealul românesc.

E vorba de modesta în înfăţişare dar cu atât mai plină de sevă şi de putere *„Vocea Tutovei"*, care a împlinit un an de existenţă, în a doua ei perioadă de apariţie, intrând în al 52 lea an de când glăsueşte răspicat *crezul naţionalismului constructiv integral*, singurul cu putere de trăire de adânc, în stare de a înălţa sufletul unui neam pe culmi.

Se pomeneşte cu pietate, în acest număr, numele tipografului G. V. Munteanu fondatorul acestui bucium al Tutovei. Pomenirea lui este cu atât mai semnifi-*catră astăzi cu cât, acum 31 de ani,* când a dat el glas suspinului sufletesc de atunci contra instrăinării clasei de mijloc, din care făcea parte, era faptă de erou şi de vizionar.

A spune, în vremea aceia, răspicat, durerea neamului care era cotropit, în ceia ce priveşte industria şi comerţul, de de elementul evreesc şi prin această instrăinare a păturii mijlocie se făcea o groaznică spărtură între structura socială şi naţională despărţindu-se, preconceput diavoleşte, intelectualii de muncitorii brazdei şi atelierelor,—*era faptă de viteaz.*

A înţelege cu toată fiinţa şi a da expresiune vie acestei tragedii a neamului, expus a nu mai fi stăpân în casa lui, şi având, pe deasupra acestei jalnice stări, o totală nepăsare *sus* şi o totală ignoranţă *jos*,—era faptă de vizionar.

Pe atunci, drapelul idealului îl purta *A. C. Cuza* şi mai apoi s'a alăturat, năvalnic, *N. Iorga.*

Dar ei erau doi. Ori cât de uriaşi, dar fără aderenţă în conştiinţa obştească ce-ar fi putut face?

G. V. Munteanu a fost unul din pionerii lor, care a izbutit să facă, în Tutova lui „un cap de pod" pe care avea să-l consolideze apoi, *„Avântul"* şi să pregătească an de an, cucerirea a cărei împlinire este astăzi în plin marş de realizare.

In numărul festiv ce-l avem în faţă, găsim preţioase mărturii că în redacţia gazetei „Vocea Tutovei"—care era modesta locuinţă a tipografului Munteanu—s'au desbătut toate problemele ce interesau *viaţa politică, culturală, socială,* economică dar în special *chestiunea naţională* era pusă pe întâiul plan. Că din încuviinţarea lui Munteanu, dela 19 Iunie 1905 (pe când foaia avea 11 ani de luptă), sarcina redacţională a trecut în mâini de Avânteni, cari erau, prin „şcoala" lor, avangărzile realizărilor de azi: Astfel la foaia aceasta a buciumat un *D. Anghel, D. Mohor, Virgil Gabrielescu, Costin Sturza I. G. Ciordscu, Tudor Pamfil, fraţii Antonovici.* Se dădeau la iveală, cu curaj, nedreptăţile şi samavolniciile unei administraţii care era vitregă adeseori pentru interesele neamului. De aceia cenzura şi popreala au avut mult de furcă la Bârlad. Căci era, acest organ, hărăzit păsurilor celor ce simţeau româneşte. Intra în toate casele de pe meleagurile tutovene. Şi era apreciat ca un factor de seamă al mişcării naţionaliste din ţară.

Vizitele Canonice ale P. S. Episcop Grigorie al Huşilor

în nordul Judeţului Tutova

Niciodată ca acum n'a fost atâta nevoie de întărirea sufletească a celor din lumea satelor. Şi cea dintâi care este chemată la o astfel de împlinire e fără îndoială Sfânta noastră Biserică. Prin ruga şi îmbărbătarea Ei, Ea poate aduce liniştire cugetelor şi rost nou în viaţa de toate zilele.

Iată dece P. S. Episcop Grigorie pogoară deseori în mijlocul poporului şi iată de ce împlineşte aceasta cu toate sacrificiile legate de Eparhia Huşilor, unde drumurile sunt grele şi unde nici căruţa şi nici maşina nu prea folosesc de multe ori la cine ştie ce întrebuinţare. Ca în vremurile primare ale creştinismului Vlădica Grigorie colindă părţi din Eparhie mai mult pe jos şi duce pretutindeni cuvânt de mângâiere şi întărire duhovnicească. Zilele de 5, 6, 7, şi 8 August au fost orânduite pentru nordul judeţului Tutova, în parohiile: Puntişeni, Bogdăneşti, Orgoleşti, Bogdăniţa, Bogdana de sus, Bogdana de jos, Floreşti, Similişoara, Buda, Mânzaţi, Ibăneşti, Bacani şi Drujeşti.

Pentru cei cari cunosc judeţul Tutova ştiu ce inseamnă să mergi spre Orgoeşti Bogdăniţa, Bogdana, Floreşti şi Mânzaţi, Vlădica Grigorie a împlinit însă acest drum cu toată iubirea. Insoţiţi de Preoţii: Ioan Chirvasie şi Iorgu Codreanu, Protoiereii Jud. Tutova, ca şi de Preoţii: Dr. N. Grosu dela Sf. Episcopie şi Gh. Ciurcanu Proistos Unţeşti, P. S. Sa a străbătut în patru zile, toată partea de nord a Judeţului.

La Bogdăneşti şi Bogdana a slujit şi Sf. Liiurghie, hirotonind diacon pe tânărul teolog Emil Chitic. Au fost în aceste zile bucurii pe care satele le-au simţit în toată curăţenia lor. Incepând cu parohia Puntişeni şi terminând cu Drujeştii, pretutindeni poporul nostru dreptcredincios a ieşit întru întâmpinarea lerarhului după datina străbună.

Pâine şi sare, flori şi covoare, călăreţi şi imne curate, erau semnele văzute ale unor întâlniri dintre Păstor şi turmă, întâlniri de zidire duhovnicească şi de lămuriri la faţa locului despre ceeace este şi ceeace ar trebui să fie. N'a rămas Biserică ne cercetată personal de vlădica Huşilor. La Puntişeni în filiala Pârveşti P. S. Grigorie a rămas profund impresionat de Bisericuţa de acolo, monument de artă curată, grăitoare a unor vremuri de adâncă evlavie şi curăţire sufletească. A dispus ca această podoabă a judeţului Tutova să fie fotografiată şi aşezată la locul de cinste în anuarul ce se va întocmi la Sf. Episcopie. Dela Pârveşti spre Bogdăneşti, Drumul s'a făcut peste deal, prin pădurea fostă altădată a schitului Pârveşti. Locurile sunt frumoase dar şi răscălitoare de suflete. Pe aici pe unde trece azi Vlădica au umblat altădată monahii cuvioşi dela Pârveşti.

In taina de pădure s'a plămădit aurul curat al faptei pildoitoare a acelor ce-au jertfit pentru Biserica Domnului şi pentru fala neamului. In bisericuţele acestea stă la voroavă duhul trecutului cu năzuinţa viitorului. P. S. Episcop Grigorie, care este înainte de toate un lerarh al faptei isvorâtă din cutremurarea inimei, a înţeles şi taina şi intruchiparea aceeace trebuie să devină pe locurile pe unde a sălăsluit evlavia. La Bogdăneşti aceiaşi primire caldă. Pr. Const. Băbâi, un preot harnic şi adânc pătruns de rostul preoţiei lui, a îmbrăcat satul în haina luminei, iar bisericuţa slujbei lui era neincăpătoare pentru atâţia credincioşi ce veniseră să se închine de Praznicul „Schimbărei la Faţă a Domnului Hristos" P. S. Episcop a slujit la Bogdăneşti şi a adus în inimi răscolirea zilelor mari.

Hirotonia ce-a făcut ca şi vorbele ce-a spus a căzut mireasmă binefăcătoare peste sufletele învolburate de greutatea vremurilor. Iar preotul Băbâi a tălmăcit în grai de mărturisire curată tot ce face pentruca să fie la înălţimea pe care i-o pretind vremurile.

Drumul spre Orgoeşti e greu şi anevoios. Am ajuns după terminarea slujbei,

In acest număr, profesorul Nicolae Antonovici evocă strânsele legături dintre Liga antisemită (care-şi avea sediul în casa Părintelui său, care avea să fie Episcopul Huşilor), Asociaţia „Avântul", mişcările din 1907 şi organul acesta de protestare energică împotriva pericolului evreesc—care era „Vocea Tutovei".

Istoricienii „Avântului" vor scoate desigur din aceste pagini o documentaţie extrem de interesantă pentru a fixa rolul Asociaţiei născută la Brăila în acelaş scop şi aproape în aceiaşi vreme când duşmanul din „Plevna internă" încerca pe toate căile asaltul fiinţei noastre naţionale şi creştine.

„Vocea Tutovei", cea de ăzi ca şi cea de eri, are în juru-i o pleiadă de entuziaşti şi jertfitori. De la directorul foii, *D-l C. Moroşanu*—profesor pensionar—şi până la *Părintele Ion Chirvasie*, expresiunea tineretului generos şi vibrant—găsim o grupare de viteji. Ne place să menţionăm numele vechiului nostru prieten, *D-l Iancu Mihailescu*, care este gospodarul, la care s'a recurs abia acum, al oraşului în ruine; numele dragului nostru profesor *D-l Paul Constantinescu*; al cunoscutei animatoare a tineretului şcolar *D-ra Marieta Creangă*; al *D-lui avocat Dornescu, al pensionarului Carp, al fratelui avântean I. C. Antonovici*, ca şi al bravului tipograf *N. Peiu*, proprietarul gazetei.

Este o gazetă care ese din tipicul comun. Informează despre ceia ce este şi ceia ce e bine să fie—*încălzind sufletul cititorului*. Este aceiaşi veche—şi pururea nouă—flacără a culturii care a întreţinut numele cel bun al Bârladului, oţelind curajul, despicând nădejdi sfinte printre colţii asprişului vremii.

Dacă Bârladul are azi o tristă înfăţişare, ca în poezia D-lui G. Nedelea, „In oraşul cu ruine", noi vedem totuşi, peste aceste ruine, un suflet capabil să renască din propria lui cenuşe în oraşul în care au supt cultura unii din cei mai de seamă oameni ai Ţării. Amintim doar câteva nume: *Al. Vlahuţă, Em. Gârleanu, T. Pamfile, A. Mândru, Corneliu Moldovanu, Gh. Tutoveanu, Episcopul Iacov, A. Filipide, V. Pârvan, G. Ibrăileanu, Şt. Zeletin, Petraşcu* şi atâţia alţii.

„Vocea Tutovei" şi garda ei de onoare, pe care, caşi D-l Moroşanu, o dorim împănată de energia pururea nouă a tineretului, care este chemat cu atâta dragoste la lucru,—stă chezăşie sacră că mult nu va trece până ce Bârladul glorioşului trecut spiritual va fi ceia ce a fost —şi mai mult decât atât.

I. Gr. Oprişan

Din „Tribuna Avântenilor" An. VII Nr. 4 Aprilie 1942 Bucureşti.

DORINŢĂ

In lumea cea de peste veac,
De-or fi şi flori de liliac,
N'o să mai umblu ca acum
Stingher şi ne'ntrebat pe drum.

Chiar de va fi precum s'a zis,
Intunecat de-adânc abis
Tot va luci şi mie-o stea
Din înălţimi de [undeva.

Merinde am să-mi iau, mănunchi
De visuri strânse în genunchi,
Culese 'n ceasuri de vegheri
Sub vraja dulcei primăveri.

Şi 'n umbra ţărmului cel nou
Voi asculta sublim ecou
Al ultimelor năzuinţi
Astâmpărate şi cuminţi.

. . . . . .

In lumea cea de peste veac
De-or fi şi flori de liliac,
N'o să mai umblu ca acum
Stingher şi ne'ntrebat pe drum.

Gim

NICU PETREA

Am plecat amândoi de pe meleagurile văii Bogdana, spre orizonturi mai largi de cât ne oferea această vale îngustă şi străjuită de dealuri înalte şi pleşuve.

Eu din Bogdana, el din Rădăeşti, am poposit la şcoala Nr. 4 din Bârlad, unde, la blândul Nicolae Vasiliu, am învăţat ce-i munca de şcolar sârguitor, ca apoi să păşim la liceul Codreanu, unde, din prima şi până la ultima clasa, ne-am ţinut dârz pe drumul culturii, spre a ne despărţi la Universitate, eu la Bucureşti apucând calea ştiinţelor experimentale, el la Iaşi, studiind ştiinţa care l'a pus în slujba dreptăţii.

Nicu Petrea, s'a oprit în Iaşul Moldovei noastre dragi, pe care nu l-a mai părăsit, devenind cetăţeanul devotat şi slujitor al intereselor sale de capitală oropsită. Aici din muncă grea, săracă şi uneori necăjită, dar totdeauna demnă şi-a făurit un destin.

Pe seama unei superioare înţelegeri a celor trecătoare şi-a desluşit zodia sufletească, în care o fire îngăduitoare se îmbina cu năzuinţa de a se apropia de sensul mai adânc al vieţii.

Năzuinţa aceasta i-a călăuzit rosturile sale spirituale. De aceia a cercetat ştiinţa dreptului, atras deopotrivă de eternul uman, care mişeşte în cutiele vieţii, căutând deopotrivă crâmpee din viaţă caşi sâmburele ascuns al dreptăţii veşnice.

Ascuţită foarte şi adânc pătrunzătoare era puterea spiritului său. Blândă şi şăgalnică era alunecarea vorbirii sale, cumpăniţi erau paşii săi şi înţelepte îndoelile sale.

In viaţa politică, s'a alăturat omului ce a fost marele general al răsboiului de întregire, unde a adus şi acolo toate însuşirile sale alese, dintre cari n'a lipsit nobila sa modestie, care i-a oferit demnităţi de primul rang: primar, prefect şi deputat.

Soarta însă nu l-a cruţat spre bătrâneţe, căci i-a răpit în floarea tinereţii pe unicul său fiu Paul Petrèa, erou şi viteaz între viteji.

Când astăzi în amurgul care se adună pe poteci de amintire, spiritul lui—năzuitor în văzduhuri—va deosebi lângă o criptă, ce învălue pe tată şi pe fiu, umbrele unui pâlc de oameni cerniţi ce se cutremură şi plâng... să ştie Nicu Petrea că pentru ei sunt lacrările lor şi pentru plecarea sa, durerea care-i sfâşie.

Să mai ştie de asemeni Nicu Petrea, că aici în Bârladul tinereţii lui, se mai roagă, sub o candelă închipuită, pentru pacea odihnii sale şi-i închină tristeţa regretului, lumina prieteniei şi credinţa aducerii aminte şi cel ce semnează aceste rânduri.

Const. Th. Moroşanu

Grija pentru orfanii de războiu

Cuvântarea Mareşalului Conducător, rostită de Ziua Eroilor la cimitirul militar Ghencea, a însemnat un plos imn de slavă adus de primul ostaş al ţării tuturor celor cari nu şi-au precupeţit viaţa—cel mai de preţ bun al omului—pentru a-şi apăra fruntariile şi odată cu ele patrimoniul de tradiţii creştine ale Europei.

Odată cu închinarea către martirii cauzei româneşti, Mareşalul Conducător a amintit celor prezenţi datoria sacră pe care o au, pentru urmaşii celor care au căzut pe front,—pentru văduvele şi copiii lor cari trebuiesc înconjuraţi de dragostea şi grija noastră a tuturor.

Datoria de a răspunde larg la toate apelurile Consiliului de Patronaj, care şi-a luat greaua sarcină de a îndulci viaţa văduvelor şi orfanilor de războiu se cuvine a fi înţeleasă de toată lumea. Dar nu trebuie să lăsăm pe seama oficialităţii, care are să răspundă unor cerinţi tot mai mari provocate de starea excepţională de război ci să pornim din îndemn propriu la înfăptuiri de interes comun.

Cetăţenii cu dare de mână pot lua sub obăduirea lor unul sau doi copii orfani. Fapta aceasta ar constitui şi o virtute creştină şi o îndeplinire a datoriei către Neam.

In loc de a adopta un copil oarecare cetăţenii fără copii pot înfia un copilaş al unui ostaş căzut pe front şi a cărui văduvă ar fi lipsită de mijloace materiale. In chipul acesta şi-ar satisface şi orgoliul de părinţi şi în plus ar plăti o datorie sfântă către ţară.

Cunoaştem cazuri de doamne din buna societate care cheltuesc foarte mulţi bani pe toalete şi distracţii de tot felul. Neavând copii ele îşi concentrează sentimentele de grijă şi tandreţă către vre-o... javră de rasă. Desigur nimeni nu este oprit a avea animale de rasă şi a le îngriji aşa cum se cuvine, dar este inadmisibil de a cheltui zeci de mii de lei cu întreţinerea lor în vreme ce orfanii de războiu trec prin mari lipsuri.

Să nu lăsăm totul pe seama Statului, care are sarcini foarte grele. Să mai preluăm şi noi din ele cu dragă inimă, încredinţaţi că ne facem astfel datoria către ţară şi posteritate.

Dragi cititori, nu uitaţi îndemnul Mareşalului Conducător şi îndreptaţi-vă atenţia cu pioasă grijă către urmaşii bravilor căzuţi pe front pentru apărarea graniţelor, pentru siguranţa noastră şi a vetrelor noastre.

Ion Muche

Din umiliţii şi dispreţuiţii săteni, se naşte o lume nouă, care trebue să înlocuiască pătura suprapusă, menită să dispară printr'un concurs fatal de împrejurări. Al lor este viitorul ţărei acesteia.

Artur Gorovei

«Sbuciumul unui suflet nou»

Pr. N. Nichita era la Biserică aşteptând cu toţi credincioşii. După o scurtă slujbă Sf. Sa a arătat Prea Sfinţitului truda din Parohie, descriind biserica din filiala Căpuşneni o altă podoabă a judeţului nostru. Şi aici Prea Sfinţitul a vorbit norodului despre greutatea zilelor de faţă prin care nu vom putea trece fără rugă curată adusă siditorului întru biruinţa Neamului. Prin Bogdăniţa trecem la Bogdana după ce P. S. Episcop a cercetat Biserica Schitului pendinte de parohia Bogdăniţei păstorită de Păr. A. Ciurcanu. Această parohie mai are în cuprinsul ei şi Biserica dela Cârţibaşi care-i în felul celei dela Pârveşti.

La Bogdana ajungem Vineri către seară. Primarul comunei şi cu o mulţime de enoriaşi în fruntea căror se găsea D-l Prof. C. Moroşanu, aşteptau la intrarea în sat. Prea Sfinţitul a mers direct la Biserica din Bogdana de jos, păstorită de preotul I. Dumitriu. Comuna Bogdana comună mare cu origină istorică are o biserică prea mică faţă de mulţimea credincioşilor. In Bogdana de sus, unde P.S. Episcop, a mers a doua zi, Sâmbătă dim. se ridică o biserică nouă prin grija enoriaşilor şi a stăruinţei D-lui Profesor Moroşanu fiul satului.

Dela Bogdana urcăm pe jos deslul Taberei spre Floreşti, ca să ne convingem cu deamănuntul de câtă dreptate are ziceresa despre drumurile, grele, că „puţin nu-i bine, şi apoi iar e rău". La Floreşti trebuie însă a merge. E dorinţa cea mai curată a Prea Sfinţitului Grigorie care doreşte să vadă ctitoria arhim. Nil. Mănăstirea a împlinit anul acesta 60 de ani dela Sfinţirea Ei prima dată. De sus din dealul despre Bogdana, de unde venim o privelişte măreaţă apare în faţa ochilor.

Biserica în stil florentin apare în toată splendoarea Ei. Cu zidurile Ei nalte, cu împrejmuirea de piatră de jur în prejur şi cu acea monumentală clopotniţă, pare o cetate de Ev. Mediu. Alături o clădire mare şi Frumoasă care a aparţinut Monăstirei, acum serveşte de dispensar. Pătrundem în Biserică. Aici eşti impresionat de minunăţia capitelurilor cu emblema arhim. Nil şi de sf. Icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului vestită atât în Tutova, cât şi în judeţele din jur. Preotul Paroh V. Ailoaiei raportează P. S. Episcop toate acestea într'un glas domol şi cu durere stăpânită, fiindcă bijuteria aceasta a judeţului nostru nu poate fi reparată cu posibilităţile celor din Floreşti, oameni săraci în marea lor majoritate. Şi asta fiindcă a venit şi la Floreşti pustiirea din 10 Noembrie 1940. Vlădica Grigorie adânc mişcat de fala Monastirei Floreşti dă păr. Ailoaiei instrucţiuni de cum trebuie să procedeze pentruca biserica Floreşti să jungă la ce-a fost şi mai mult decât a fost. Inima Stăpânului tremură duios la gândul refacerei pe care Prea Sfinţitul o doreşte şi'n zidării, dor şi în inimi, fiindcă numai aşa poate veni restaurarea cea mare a Neamului. La Buda Patraşcani, Prea Sfinţitul Episcop laudă vrednicia Păr. Sava Cozma, dar la Mânzaţi asisă la sf. Slujbă de Duminică, cuvântând poporului în legătură cu apostolul şi Evanghelia zilei. Dela Mânzaţi spre Ibăneşti, Drujeşti şi Bacani, prin bună voinţa omului de suflet Dr. A. Filip Medicul primar al judeţului, mergem cu maşina. La Ibăneşti se face Prea Sfinţitului o primire impresionantă. N'a rămas credincios care să nu arunce o floare, înainte: Arhierenlui, care venea să mângâie şi să laude trăirea curată a celor din această comună păstorită de un preot cu adânci legături sufleteşti cu turma lui. Şi aici Prea Sfinţitul a cerut întărirea credinţei pentru izbăvirea cea de obşte.

Zilele sunt grele, spune Stăpânul Eparhiei Huşilor. Le vom birui numai atunci, când toţi vom fi conştienţi de răspunderea ce avem. Urmărim o viaţă întreagă mântuirea noastră personală. Ea va fi temeinică atunci când va sta în strânsă legătură cu cea generală pe care o dorim cum „doreşte cerbul izvoarele curate ale muntelui".

Din toată strădania P. S. Episcop Grigorie, se desprinde nemijlocit grija cea mare pe care o poartă şi pentru sf. Biserică, dar şi pentru viaţa neamului. Zilele acestor vizite au dovedit-o pe deplin. Sufletele s'au deschis iar Duhovnicul lor cel Mare a turnat în ele mirul nădejdei şi al bucuriei depline. Facă Dumnezeu ca osârdia Inţeleptului Vlădică dela Huşi să fie nu numai pilduitoare dar şi hotărâtoare pentru vremurilor ce vin.

Ioachim

ŞTIRI DIVERSE

Comitetul pentru reconstrucţia Bisericei Sf. Împăraţi Bârlad (Cimitirul Eternitatea) a primit următoarele sume :

D-l Mareşal I. Antonescu 15.000.000 Onor. Minister al Culturii Naţionale şi Cultelor 400.000, P. S. Episcop Grigorie Leu al Huşilor 10.000, Iancu Mihailescu, primarul oraşului Bârlad, 10.000, Gh. Subţirelu 100.000, Milică Hristea 50.000 Nicu Juvară 10.000, D-na M. D. 20.000 Pr. I. D. Leon, parohul bisericei sf. Împăraţi 10.000, Mihai, Răşcanu cânt. Bis. Sf. Împăraţi 6.000, General Th. Marin 5.000, Demetra Igescu, 4 000, Asociaţia Cântăreţilor Bisericeşti Tutova 10,000, Grig. Titu 2.000, Gheorghe Cristocea, 2000, Ioan şi Ecaterina Popa 2000, Iorgu Râpan 5000, Ştefan Şuşnea 3.000 Ioan A. Stoinea 1000, Const. D, Leon 1000, Maria Mocanu 1000, Preot N. Iancu 1000, Elisabeta Răşcanu 1000, Cornelia Scântei 1000, Natalia Ion şi Eug. Brâncoveanu 1000, Ana şi Ştefan Gavăt 1000, Maria Chiricuţă 1000, Lucreţia G-l Rentz 1500, Ecaterina Spiratos 3000, Eufrosina Cernea 1250, Elena Răşcanu 1000, Ion Telibaşa 1000, V. Jerebie 1000, Avocat I. Beldiman 1000, Simion Mastacan 5000, † Maior Dimitriu 1000, Sevastia Popa 1000, Ioan Sârbu 1000, Maior I. Petrescu Costeşti 1000, Preot V. Dolinescu 1000, Mândiţa Manole 1000, Preot D. Udişteanu 500, Ion Dranga 500, Preot Gr. Dimitriu 500, Mariana Axinte 1000, Preot Şt. Vasilescu 500, Ecaterina Brehoi 500, Gh. Bitir 500, Gheorghe Linde 500, Elena Dinistraschi 500, Const. Ceapraga 800, Gh. Munteanu 500, Familia Bizim 1000, Ion şi Eugenia Moraru 500, D. Ciocănel 500, N. Ouatu 400, Avocat Petru Pogonatu 500 Maria Angheluţă 500, Hristache Constantin 200, Eufrosina Dobruţă 300, Maria Săvescu 200.

Vom continua în numărul viitor,

::::::::

La 1 Septembrie c.—Odată cu începerea anului şcolar 1943-1944—se redeschide şi internatul Căminului Dr. Filibiliu, proprietatea Societăţii Ortodoxe Naţionale a Femeilor Române, Filiala Bârlad, str. I. G. Duca.

Ţinem să menţionăm că faţă de anul trecut şcolar, în prezent Căminul este complect organizat cu toate cele necesare şi pus sub o nouă conducere.

In cămin se primesc 75 eleve de curs secundar. Taxa de întreţinere pentru anul şcolar 1943-1944 este de lei 59.000 (cinci zeci şi nouă de mii) care se achită în 3 rate. Prima rată de lei 25.000 (două zeci şi cinci de mii) se achită la internarea elevelor.

In schimbul acestei sume elevele au au toată întreţinerea. Pentru obiectele de studiu mai grele vor avea meditatoare. Pot lua şi lecţii de pian căminul având un pian de cea mai bună calitate.

Elevele vor avea o îngrijire cu adevărat părintească şi o temeinică îndrumare în duhul creştin ortodox.

Eleva trebuie să aibă următoarea zestre: Saltea, plapomă, pernă şi cuvertură albă, 3 cerceafuri de pat, 3 cerceafuri de plapomă, 3 feţe de pernă, 4 prosoape (2 mici şi 2 mari), 3 cămăşi de noapte, 3 cămăşi de zi, 3 perechi chiloţi, 4 perechi ciorapi, 6 batiste, pieptene, perie de cap, perie de unghii, perie de dinţi, halat, papuci, un tacâm, 2 farfurii şi trei şervete de masă, 1 uniformă şi 2 metri pânză albă.

::::::::

Triorul şi sămânţa de grâu. Triorul sau „ţilindru" este o maşină cunoscută de toţi plugarii. Incă înainte de 1916, toţi agricultorii mai aveau trioare, ba şi mulţi din cei mijlocii şi chiar unii din ţăranii mai luminaţi. Incă de atunci, ei nu băgau în în pământ decât sămânţa trecută prin vânturătoare (machină) şi trior.

Dela 1925 incoace — dela înfiinţarea Camerelor Agricole—s'au adus din străinătate şi s'au împărţit la sate, mii de trioare. Cred că azi nu este sat în care să nu se găsească cel puţin un trior. Mulţi săteni au deprins să nu semene grâu decât dat prin trior. Am văzut sate unde triorul stă pe prispa sau în magazia cooperativei, ori la agentul agricol, ori la primar sau la un bun gospodar şi sătenii vin cu sacii de grâu la triorat. Abia dacă dau 2-3-5 lei de sac, ca să iasă o reparaţie sau unsoarea. In altă comună am văzut un mic antreprenor de trior, care îl pusese pe patru roate mici şi cu un cal, îl purta din odată în odată, la toţi gospodarii cari doreau să-şi trioreze grâul pentru sămânţă.

Sunt trioare sistem mai vechi—Maier—cari scot o singură calitate de boabe, întregi şi curate; la celelalte două curgătoare, ies spărturile şi seminţele uşoare, seminţele de burueni, pământ şi altele.

Sunt alte trioare—Marot sau Haid—cari au patru curgătoare şi scot două calităţi de boabe, unele mai mari, altele mai mici dar toate întregi, pline şi grele. Aceste două calităţi trebue amestecate. Seminţele de mărime mijlocie—nu cele mici, uşoare, chircite, hupite—sunt tot atât de bune de sămânţă ca şi cele mari.

::::::::

Condiţiuni de admitere în şcoala de Brigadieri Silvici Sebeş jud. Alba. In ziua de 1 Septembrie ora 9 dim. se ţine examen de admitere pentru ocuparea a 50 locuri din care 20 bursieri şi 30 solvenţi.

Candidaţii trebuie să aibă 7 clase primare sau 2 clase secundare sau absolvenţi ai şcoalelor de pădurari.

Vârsta candidaţilor trebuie să fie de 15-17 ani sau dacă au satisfăcut legea recrutării se pot primi până la 27 ani.

Toţi elevii sunt interni. Pentru întreţinere elevii plătesc anual 27.000 lei iar cei bursieri 5.000 lei.

Actele ce trebue să le prezinte candidatul, modul cum se ţine examenul de admitere şi restul condiţiunilor sunt aceleaşi ca şi pentru celelalte şcoli de Brigadieri silvici, care se află publicate în Monitorul Oficial Nr. 154 din 6 Iulie 1943 partea I-a la pagina 5933.

Inscrierile se fac până în ajunul examenului la Direcţia Regională Silvică C. A. P. S. din Sebeş jud. Alba.

::::::::

Legea pentru organizarea şi încurajarea agriculturii precum şi legea pentru mobilizarea agricolă prevăd că desmiriştirea este o lucrare obligatorie.

Intoarcerea miriştilor trebue să fie una din marile griji ale plugarului.

Miriştea trebuie întoarsă chiar în ziua secerii. In fiecare zi să întoarcem locul pe care l-am secerat. Numai dacă arăm miriştea îndată după seceră, când pământul este reavăm lucrăm uşor. Il grăpăm—cu grapa de fier—şi îl lăsăm să înflorească. Numai dacă buruenile înverzesc locul, îl mai boronim odată sau de două ori.

Arăturile de vară—grăpate în acelaş conac — asigură recolta anului viitor.

Nu lăsaţi nici o mirişte ne întoarsă.

INFORMAŢIUNI

Comitetul de conducere al ziarului „Vocea Tutovei", a deschis o listă de subscripţie pentru strângerea fondului necesar la ridicarea Casei poetului „Al. Vlahuţă", care să servească drept sediu Căminului Cultural din satul Pleşeşti, locul lui de naştere.

Sumele subscrise se vor trimite d-lui Const. Dornescu, avocat.

Suma din urmă		43.180
A mai subcris :		
Ştefan Ionescu-Bucureşti	Lei	1.000
Ion Popov	„	„ 10.000
Paul Viscocil	„	„ 1.000

Rugăm stăruitor pe toţi d-nii abonaţi rămaşi în urmă cu plata, să binevoiască a ne trimite de urgenţă, costul abonamentului datorat pe ultimii doi ani, la tipografia N. Peiu.

Condiţiunile ce se cer pentru examenul de admitere în clasa I-a la Şcoala Normală de Băeţi «Principele Ferdinand»

1. Extractul de naştere.
2. Adeverinţa de patru cl. primare
3. Certificat de bună purtare
4. Certificat de naţionalitate şi origină etnică.
5. Certificat de botez
6. Buletin de vaccin
7. Certificat de impunere şi nr. copiilor.

Taxa 402 lei.

Inscrierile se fac în fiecare zi, între 8-13.

Examenul va avea loc în ziua de 22 August.

Şcolile de Brigadieri Silvici dela Brăneşti (Ilfov), Târgovişte şi Curtea de Argeş,

Examenele de admitere se fine la 1 Septembrie a. c. pentru primirea în anul I a câte 100 elevi, din care 20 bursieri şi 80 solvenţi. Se primesc absolvenţi a 7 clase primare, sau 2 clase secundare. Toţi elevii sunt interni şi plătesc anual: bursierii 5000 lei, iar solvenţii 27.000. lei.

Restul condiţiunilor sunt publicate în Monitorul Oficial Nr. 154 din 6 Iulie 1943, partea I-a. Cererile se vor adresa Direcţiunei şcoalei respective.

Peste câteva zile se va pune piatra fundamentală a Bisericei Sf. Impăraţi (cimitir) ce se clădeşte din nou prin stăruinţa şi munca unui comitet în frunte cu d-l Iancu Mihailescu primarul oraşului.

Până azi sau adus 100 vag. prundiş pentru fundaţie şi soclu, 2 vag. fer-beton şi 5 vag. ciment etc. Această biserică va fi un edevărat monument artistic al Bârladului.

Până în prezent, Primăria oraşului Bârlad a distribuit,, Bisericelor şi Şcoalelor din acest oraş, următoarele sume pentru refacerea lor :

Bisericei Sf. Ilie Lei 1500000, Bis. Sf. Dumitru 1100000, Bis. Sf. Trei Erarhi Lei 1000000, Bis. Sf. Spiridon Lei 1000000, Bis. Sf. Nicolae Tuchilă Lei 400000, Bis. Sf. Neculai Eşanu Lei 200000, Bis. Sf. Ioan Lei 200000, Bis. Sf. Vovidenia Lei 150000, Bis. Sf. Mina Lei 500000 Bis. Domneasca Lei 300000, Bis. Simila Lei 250000, Bis. Crâng Lei 100000, apoi :

Liceului de fete «Iorgu Radu» Lei 4000000, Liceului industrial de fete Lei 1500000, Şcoalei de menaj Lei 3300000, Şc. Technică Industrială Lei 5000000, Liceului Comercial Lei 200000.

Primăria, tot prin d-l primar Iancu Mihailescu a mai distribuit: Casei Naţionale Stroe Belloescu Lei 1000000 şi Azilului de bătrâni Simila Lei 600000.

Toate aceste imobile au şi început refacerea lor iar până în toamnă vor fi gata.

P. S. S. Episcopul nostru Grigorie a trimis d-lui primar, o foarte frumoasă adresă şi arhierești binecuvântări pentru ajutorul dat sf. biserici.

In numărul viitor al gazetei vom face o dare de seamă asupra admirabilei recolte de Lucernă, Borceag şi Păring ce s'a cultivat pe moşia Tg. Bâriad, recoltă cu care se vine cum nu se poate mai bine în folosul cetăţenilor noştri proprietari de vite.

Iarmarocul din acest an ce începe la 20 August pe terenul din faţa grădinei publice va fi unul dintre cele mai reuşite. S'au anunţat până acum foarte mulţi comercianţi de vite din Bucureşti Galaţi, Cernăuţi, Timişoara etc.

Locurile pentru numeroase distracţii sau împărţit aproape toate.

Suntem informaţi că au început în judeţ arăturile de vară. Mulţi din plugarii mici au întors miriştele înainte de treerat.

Vrednicia şi înţelegerea ce arată le face cinste şi fapta lor este vrednică de imitat.

Sprijinul material pe care „Vocea Tutovei" l-a primit încă dela începutul reapariţiei sale, dela *Nicolae Petrea*, avocat din Iaşi, ne obligă a lua parte cu toată durerea sufletească la perderea lui prea timpurie.

In vederea unei cât mai bune educaţii a tineretului şcolar, Ministerul a chemat la cursuri de pregătire în acest scop, distinşi membri ai corpului didactic din oraş şi judeţ.

Vizitaţi în Str. Regală Drogueria Farmaceutică Alex. Paslia

Matineu ora 4 | Atenţiune - BARLAD - Atenţiune | Seara ora 8

în oraşul Dv. se anunţă

următoarele Turnee Teatrale care vor juca

Vineri 10 Sept. 1943
Turneul Of. Teatr. Naţ. Buc. cu marele succes
Pământ
de N. Vlădoianu şi Soare Z. Soare
cu un ansamblu de 30 persoane în frunte cu
N. Băltăţeanu

Joi 16 Septembrie a. c.
Artiştii din marele succes O Crimă Celebră şi Cele Două Orfeline în marele succes dela Teatrul Naţional Buc.
TINEREŢE

Luni 20 Sept. 1943
Turn. Teatrului Naţional cu succesul succeselor
Cazemata Voluntarilor

Marţi 21 Septembrie 1943
Celebra Tragediană
Lucia Sturza Bulandra
în cea mai formidabilă creaţie
MAMA
după romanul lui Emil Zolla

Luni 27 Septembrie 1943
cei mai mari artişti ai Teatr. Rom.
G. Timică-M. Fotino
în marele succes
Vitamina M

Restul de turnee se va anunţa la timp

Magazinul „Universal Român"
D. D. Măceanca
Strada Regală Nr. 100—Bârlad,
este asortat cu cele mai fine articole de galanterie, având preţurile cele mai reduse
Tot la această adresă se află şi
SALONUL SPECIAL DE
FRIZERIE şi COAFURA
D. D. Măceanca
unde se execută în mod ireproşabil cele mai moderne tunsori, permanente, ondulaţiuni cu apă, etc.
Vizitaţi spre convingere noua adresă.

Atelierele Grafice N. PEIU, Bârlad strada Ştefan cel Mare Nr. 17.